

**МОТИВИ към Присъда № 1 от 04.02.2021г., постановена по НОХД № 25/ 2021г. по описа на РС- Разград**

Повдигнато е обвинение срещу Б. А. И. ЕГН \*\*\*\*\* за това, че на 22.03.2018г., в гр. Разград, в условията на продължавано престъпление: потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон: чл. 160, ал.1 от ЗДвП /“Дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация“/ във вр. с чл.8, ал.2 от ЗБЛД /“При изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно в срок до три дни да декларира това в най- близкото структурно звено на МВР“/ и чл. 35, т. 3 от Правилника за издаване на българските лични документи /“При издаване и подмяна на СУМПС освен документите, съгласно актовете по прилагането на ЗДвП се изискват и: при изгубено, откраднато, повредено или унищожено СУМПС- декларация за съответното обстоятелство по чл.17, ал.1“/ и се дава пред орган на властта- Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - гр. Разград, чрез служителя С. Х. С. - полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - гр. Разград за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно, че свидетелство за управление на МПС с № 281791388 от 01.11.2012г., издадено на негово име е било изгубено,

и потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон: чл. 151, ал. 5 от Закона за движение по пътищата -,„Свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в Република България, за което обстоятелство подписват декларация...“ се дава пред орган на властта - Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - гр. Разград, чрез служителя С. Х. С. - полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - гр. Разград за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно, че обичайното му пребиваване е в Република България - престъпление по чл. 313, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

В хода на разпоредителното заседание е констатирано, че са налице предпоставките по чл. 78а от НК, поради което е депозирано предложение от Прокурора, уличеното лице да бъде освободено от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание глоба.

В с.з. подс. И., редовно призован се явява лично и с упълномощен защитник, който не оспорва описаното от фактическа страна в обвинителния акт на РРП, моли за минимално наказание.

За РП Разград в с.з. участва представител – Прокурор Г. Тупев, който поддържа предложението, като моли съда да определи размера на

наказанието около минималния предвиден в НК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Б. А. И. е роден на \*\*\*\*г. в с. С., общ. Кубрат, обл. Разград, български гражданин, женен, средно образование, работи в чужбина, неосъждан, ЕГН \*\*\*\*\*.

Подсъдимият И. притежавал свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ с № 281791388, издадено на 01.11.2012г. от ОДМВР - Разград, валидно до 16.01.2017г. , което му давало право да управлява МПС от категориите „А“, „В“, „С“, „Ткт“ и „М“.

В периода след 2008г. подс. И. напуснал пределите на Р България и заживял и работил във ФР Германия. Много рядко си идвал в Р България. Когато се прибирал в България в дома на майка си - св. Р. А. в с. С., ул. „Н. Й. Вапцаров“ , № 2, обл. Разград, не оставал в страната повече от 2-3 месеца през календарната година. После отново се прибирал във ФР Германия.

На 15/16.03.2018г. подс. И. пътувал от ФР Германия към Р България, като управлявал микробус, марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“ с рег. № \*\*\* С него пътувал И. И..

На 16.03.2018г. около 02.30ч. подс. И. претърпял ПТП на км. 205 национален път DN7, населено място Брезой, Р Румъния. Причината за настъпилото ПТП е била , че подсъдимият не е съобразил скоростта си на движение с пътните условия, изгубил контрол и автомобила се преобърнал върху платното за движение. По случая било образувано разследване от компетентни органи на Р Румъния, в хода, на което било установено , че превозното средство в момента на инцидента е било управлявано от подс. И., който не е „адаптирал“ скоростта към пътните условия. Загубил е контрола над посоката на движение на превозното средство и се е преобърнал на пътното платно. Предвид на това, че инцидентът се е случил по вина на подс. И., св. Й.А.Д. задържал свидетелство за управление на моторно превозно средство с № 281791388 и му издал „заместващо доказателство“ с право за движение 15 дни. По време на отнемането на гореспоменатото СУМПС подс. И. бил в съзнание и разбрал за това обстоятелство, тъй като св. Й.А.Д. използвал думи на английски език и знаци , които били възприети и разбрани от подсъдимия. На 22.03.2018г. подс. И. отишъл в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Разград и пред св. С. Х. С.-полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - гр. Разград, подал заявление за издаване на документ за самоличност на български граждани с вх. № 1206/22.03.2018г., като искал да му бъде издадено СУМПС. Към гореспоменатото заявление подс. И. приложил декларация по чл. 17 от Правилника за издаване на

българските лични документи с № 62/22.03.2018г. Макар подс. И. да знаел , че СУМПС с № 281791388 не е изгубено, той подписал лично гореспоменатата декларация, в която декларираше, че изгубил всички негови документи в Румъния. След това представил гореспоменатата декларация на св. С. Х. С., макар да му била разяснена наказателната отговорност за деклариране на неверни данни. Същият ден подс. И. пред св. С. Х. С. представил друг изискуем документ за издаване на ново СУМПС, а именно втората процесна декларация, която била необходима във вр. с чл. 151, ал. 5 от ЗДП. В тази декларация подс. И. декларираше, че обичайното му пребиваване е в Р България, в частност в с. С., ул. „Н. Й. Вапцаров“ , № 2, обл. Разград, т.е. декларираше, че това е мястото където обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца. Макар св. С. Х. С. изрично да му обяснил, че ако бъдат декларирани неверни данни ще се носи наказателна отговорност по чл. 313 НК, то подс. И. подписал собственоръчно процесната декларация. Освен това на самата декларация било записано, че при деклариране на неверни данни се носи наказателна отговорност по чл. 313 от НК.

От заключението на вещото лице по назначената в хода на ДП графологически експертизи се установява, че подписът , положен в графа „Декларатор“ в декларация № 62/22.03.2018г. по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на българските лични документи е изпълнен от подс. И.. Последният положил подписа си и в графа „Подпис на заявителя“ в Заявление за издаване на документ за самоличност на български граждани с вх. № 1206/22.03.2018г. Ръкописният текст и подписът в графа „Декларатор“ в Декларация по чл. 151, ал. 5 от ЗДП от 22.03.2018г. също са изпълнени от него.

От така възникналата фактическа обстановка, съдът намира, че деянието на подс. И. е съставомерно по чл. 313, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

От обективна страна на 22.03.2018г., в гр. Разград, в условията на продължавано престъпление, с две деяния, които поотделно осъществяват един състав на едно и също престъпление и са извършени през непродължителен период от време, при една съща обстановка и при еднородност на вината, като последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото, както следва:

-потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон: чл. 160, ал.1 от ЗДвП /“Дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация“/ във вр. с чл.8, ал.2 от ЗБЛД /“При изгубване, кражба,

повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно в срок до три дни да декларира това в най- близкото структурно звено на МВР“/ и чл. 35, т. 3 от Правилника за издаване на българските лични документи /“При издаване и подмяна на СУМПС освен документите, съгласно актовете по прилагането на ЗДвП се изискват и: при изгубено, откраднато, повредено или унищожено СУМПС- декларация за съответното обстоятелство по чл.17, ал. 7 и се дава пред орган на властта - Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - гр. Разград, чрез служителя С. Х. С. - полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - гр. Разград за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно, че свидетелство за управление на МПС с № 281791388 от 01.11.2012г., издадено на негово име е било изгубено и потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон: чл. 151, ал. 5 от Закона за движение по пътищата-„Свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в Република България, за което обстоятелство подписват декларация...” се дава пред орган на властта - Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - гр. Разград, чрез служителя С. Х. С. - полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- гр.Разград за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно, че обичайното му пребиваване е в Република България.

Налице е продължавано престъпление, тъй като са извършени две отделни деяния, които осъществяват поотделно състави на престъплението по чл. 313, ал. 1 от НК, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината - пряк умисъл, при което последващото се явява, от обективна и субективна страна, продължение на предшестващото го.

От субективна страна подсъдимият е осъществил престъплението умишлено, с пряк умисъл. Същият е съзнавал общественонеопасния характер на двете деяния, предвиждал е настъпването на общественоне опасните им последици и е искал тяхното настъпване. Той е съзнавал, че потвърждава неистини в гореспоменатите писмени декларации.

В подкрепа изводите на съда са всички събрани и проверени по реда на НПК доказателства по делото, находящи се в ДП № 330 ЗМ - 90/2019г. по описа на ОДМВР – Разград и приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК, както и Справка за съдимост, Характеристична справка за обвиняемия, Декларация.

С оглед предвиденото в този текст наказание, и необремененото съдебно минало на подс. И. и възможностите за постигане целите на наказанието, визирани в чл.36 от НК, съдът намира, че са налице условията по чл.78а от

НК и Б. А. И. ЕГН \*\*\*\*\*, следва да бъде освободен от наказателна отговорност, като бъде реализирана административно-наказателната му такава, а именно - глоба. Отчитайки превес на смекчаващите отговорността обстоятелства - чисто съдебно минало и самопризнания, изминалия дълъг период от време на извършване на деянието, съдът определи глобата към минималния ѝ размер - 1000,00лв.

Съдът осъди подсъдимият Б. А. И. ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати по сметка на ОД на МВР гр. Разград сумата от 536.33лв., представляващи разноси на досъдебното производство.

По изложените съображения съдът постанови решението си.